

Over het interview met het lid van de Commissie dat belast is met de uitbreiding en met name de door het geachte parlementslid bedoelde verklaring werd in verschillende Portugese kranten op uiteenlopende wijze bericht (Diário Económico, Correio da Manhã, ...). De Commissaris verwees in wezen naar het welbekende standpunt van de Commissie dat voor de periode 2007-2013 rekening moet worden gehouden met het zogenaamde „statistische effect” van de uitbreiding om te voorkomen dat bepaalde regio van de huidige lidstaten die anders niet in aanmerking zouden komen voor bijstand in het kader van Doelstelling 1 van de uitgebreide Unie benadeeld zouden worden.

Eind 2003 zal de Commissie in haar derde cohesieverslag met economische en sociale voorstellen komen voor het toekomstige cohesiebeleid, na 2006. De voorstellen voor de financiële vooruitzichten voor de periode na 2006 zullen later worden ingediend. De Commissie kan het geachte parlementslid nu reeds mededelen dat zij streeft naar een billijke en zinvolle oplossing voor de regio's die te maken zullen krijgen met het statistisch effect als gevolg van de verlaging van het communautair gemiddelde van het bruto binnenlands product (BBP) per capita.

(2004/C 33 E/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1620/03

van Patricia McKenna (Verts/ALE) aan de Commissie

(7 mei 2003)

Betreft: Uitsterven van de ridderforel in Lough Conn, Ierland

Bij een in 1978 en 1984 door het Ierse centrale visserij-orgaan uitgevoerde inventarisatie met gebruikmaking van kiewnetten in Lough Conn, graafschap Mayo, Ierland, bleek een behoorlijk bestand aan ridderforel in het meer aanwezig te zijn. Bij latere inventarisaties, in 1994, 1998 en 2001, werd geen ridderforel meer aangetroffen en men moet aannemen dat deze unieke vis in dit meer is uitgestorven. Het uitsterven wordt door de wetenschappers toegeschreven aan de buitensporig hoge gehalte aan voedingsstoffen in het meerwater. Hoewel de nutritionele processen in het meer complex zijn, neemt men aan dat de buitensporige accumulatie van algen, onder meer blauwwieren, op de paaibedden van de ridderforel, die zich in de vroege jaren negentig in het najaar en het begin van de winter heeft voorgedaan, de oorzaak is. (Dit verschijnsel is nog steeds waar te nemen, vooral op milde winterdagen wanneer een zacht briesje waait). De paaibedden werden bedekt met wat alleen maar kan worden beschreven als een dikke stroperige brei (bestaande uit bijna zuivere cultures van Anabaena, waarvan bekend is dat zij onder bepaalde omstandigheden giftig kan worden) en slik, en het is bekend dat de ridderforel slik uit de weg gaat en alleen paait op schone grindgrond. Er zijn diverse oorzaken voor het uitsterven van de ridderforel in Ierland, maar de deskundigen zijn van mening dat in het geval van Loch Conn er een rechtstreeks verband bestaat met de toegenomen toevoer van voedingsstoffen, met name fosfaten, in het meer.

Het nemen van watermonsters in het midden van het meer (OESO-classificatie) door officiële organen, hoewel nuttig om de meren te classificeren, geeft niet noodzakelijkerwijs een indicatie van de condities dicht bij de oevers, zoals de algenconcentratie (gemeten aan de hand van het chlorophylgehalte) gedurende de voor de ridderforel kritische periode. De laatste tijd is ook het bestand van de beekforellen in het meer dramatisch teruggelopen. Ook dit wordt toegeschreven aan de gevolgen van het hoge gehalte aan voedingsstoffen (waardoor bijvoorbeeld de populaties van karperachtigen zijn gegroeid).

Hoewel er vorderingen zijn gemaakt bij het terugdringen van de lozingen van door mensen veroorzaakt afval, blijft de toevoer van voedingsstoffen uit andere bronnen significant toenemen.

Is de Commissie niet ook van mening dat de voortschrijdende stijging van het voedingsstoffengehalte van het meerwater hoofdzakelijk is toe te schrijven aan het onvermogen van de Ierse autoriteiten om de toevoer van fosfaten in Loch Conn onder controle te krijgen en terug te dringen, hetgeen een overtreding betekent van de richtlijn gevaarlijke stoffen?

Is de Commissie niet ook van mening dat voor meren met gevoelige soorten zoals de ridderforel speciale maatregelen nodig zijn om ze te beschermen tegen de gevolgen van de stijging van het gehalte aan voedingsstoffen en de belasting met fosfaten?

Is het niet de plicht van Ierland in het meer weer gunstige omstandigheden te scheppen voor de ridderforel en de beekforel door de toevoer van voedingsstoffen drastisch te verminderen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(12 juni 2003)*

Het is de Commissie bekend dat de waterkwaliteit van een reeks meren in Ierland de voorbije decennia ernstig achteruit is gegaan. Het toepasselijke Gemeenschapsrecht omvat de richtlijn gevaarlijke stoffen⁽¹⁾ en de kaderrichtlijn water⁽²⁾.

De Commissie is ook op de hoogte van het specifieke feit waarnaar het geachte parlamentslid verwijst, namelijk het verdwijnen van de ridderforel uit Lough Conn in de jaren tachtig. De Commissie is van mening dat dit waarschijnlijk is te wijten aan het dichtslibben van de paaibedden van deze vissoort langs de oevers van het meer ten gevolge van de door toegenomen fosforlozing in het meer veroorzaakte eutrofiëring. De fosforbelasting van het meer uit alle bronnen samen is in de loop van de jaren tachtig naar schatting verdubbeld. Overigens bestaat het vermoeden dat ook de introductie van blankvoorn en snoek, die bij pleziervissers zeer in trek zijn, een rol heeft gespeeld.

De richtlijn gevaarlijke stoffen schrijft voor dat actie wordt ondernomen met betrekking tot de stoffen of groepen stoffen die in de bijlage van die richtlijn worden genoemd. Anorganische fosforverbindingen zijn opgenomen in lijst II van die bijlage, wat voor de lidstaten de verplichting inhoudt om programma's ter vermindering van de verontreiniging door die stoffen op te zetten en ten uitvoer te leggen. Die programma's dienen kwaliteitsdoelstellingen voor fosfor te omvatten, alsook een systeem van vergunningen met op die doelstellingen gebaseerde lozingsnormen. De richtlijn bepaalt voorts dat de toepassing van maatregelen uit hoofde van de richtlijn in géén geval — rechtstreeks of onrechtstreeks — tot verhoogde waterverontreiniging mag leiden (de zogenaamde „standstill”-bepaling).

In 2002 heeft de Commissie bij het Europees Hof van Justitie een vordering tegen Ierland ingesteld wegens niet-naleving van de richtlijn gevaarlijke stoffen⁽³⁾. Daarin wordt onder meer gesteld dat Ierland heeft nagelaten, in overeenstemming met de richtlijn kwaliteitsdoelstellingen inzake fosfor vast te stellen voor de Ierse meren. Met name wordt de waterkwaliteit in Lough Conn op grond van de vigerende Ierse wetgeving momenteel als bevredigend aangemerkt, terwijl de Commissie van mening is dat die waterkwaliteit erop achteruit is gegaan, wat onder meer blijkt uit het verdwijnen van de ridderforel, en dat de standstill-bepaling niet werd nageleefd. Thans wordt gewacht op het arrest van het Hof.

De Commissie is het met het geachte parlamentslid eens dat wateren waar voor verontreiniging gevoelige soorten zoals de ridderforel voorkomen, voor een toename van de nutriëntenconcentratie moeten worden behoed. Naast de richtlijn gevaarlijke stoffen vestigt de Commissie ook de aandacht op de kaderrichtlijn water. Deze voorziet in een allesomvattende regeling ter bescherming van alle wateren (rivieren, meren, kustwateren en grondwaterlagen), houdt rekening met alle bronnen van ecologische effecten en bevat het juridische verbindende voorschrift om voor al die wateren tegen 2015 een goede kwaliteit („goede toestand”) tot stand te brengen. Voor oppervlaktewateren zoals meren hangt een „goede toestand” vooral samen met ecologische parameters (microfauna, microflora en visfauna); de „goede toestand” kan slechts in geringe mate afwijken van de ongerepte (of „zeer goede”) toestand. De — juridisch verbindende — herstelmaatregelen zullen de negatieve trends die zich in het verleden hebben voorgedaan, ombuigen en opnieuw zorgen voor een duurzaam ecosysteem met een qua omvang en diversiteit adequaat visbestand. Bij de selectie van de noodzakelijke maatregelen geldt de verplichting om burgers, niet-gouvernementele organisaties, belanghebbenden en belangstellenden inspraak te verlenen; deze partijen hebben ook een wettelijk gewaarborgd recht op toegang tot alle relevante informatie, gegevens en achtergronddocumenten.

⁽¹⁾ Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd, PB L 129 van 18.5.1976.

⁽²⁾ Richtlijn 2000/60/EG van het Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, PB L 327 van 22.12.2000.

⁽³⁾ C-282/02.

(2004/C 33 E/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1625/03**van Caroline Jackson (PPE-DE) aan de Commissie***(13 mei 2003)*

Betreft: Erkenning van de eierensector ten aanzien van de invoer uit derde landen

Is de Commissie het ermee eens dat de eierensector, nu de eierenindustrie in de EU geconfronteerd wordt met aanvullende wetgeving in verband met voedselveiligheid en dierenwelzijn, ten aanzien van de invoer uit derde landen als kwetsbare sector dient te worden erkend?